

מ"ת 28797/12/17 - מדינת ישראל נגד ירין אדרי, א.א.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 28797-12-17 מדינת ישראל נ' אדרי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 497246/2017

בפני מבקשים נגד משיבים
כבוד השופט נסר אבו טהה
מדינת ישראל
1. ירין אדרי (עציר)
2. א.א. (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד שלום בן שבת והרצל סמילה

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, על רקע כתב האישום המייחס להם לכאורה עבירות של הובלה ונשיאת נשק, החזקת נשק, קשירת קשר לפשע, חבלה בכוונה מחמירה, חבלה במזיד - עבירות בין החודשים אוקטובר-נובמבר 2017.

2. בתמצית האישום הראשון-

א. במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 29.10.2017, קשרו המשיבים קשר לעשות פשע, להוביל ולהחזיק מטען חבלה, כמפורט בסעיף 3 לעובדות. מטען החבלה לא היה תקין ועל כן לא יכול היה להתפוצץ - עובדה אשר לא הייתה ידועה למשיבים.

ב. המשיבים או מי מטעמם, נשאו והובילו את מטען החבלה והחביאו אותו בשטח הסמוך למטע הרימונים, בשטחי המושב שדה משה (להלן: "השטח"), בתוך שיח כשהוא עטוף בשקיות ניילון (להלן: "מקום המסתור הראשון").

ג. בתאריך 29.10.2017, בשעה 21:00, או בסמוך לכך, הגיעו המשיבים לשטח יחד כשהם נוסעים ברכב שכור הנמצא בחזקתו של המשיב 1 נהוג בידי חברם - עמית ביטון.

ד. בהגיעם למקום, יצאו המשיבים מהרכב, ניגשו למקום המסתור הראשון, כשמשלב 2 אווז בפלאפון ומאיר באמצעות הפנס שבו, משיב 1 התכופף לכיוון מקום המסתור הראשון של מטען החבלה כשהמשלב 2 עומד לצדו.

ה. בתאריך 13.11.2017, בשעה 12:00, שוב הגיעו המשיבים יחד אל השטח כשהם נוסעים ברכב בו נהג אחר שזהותה אינה ידועה בוודאות למאשימה. יצאו מהרכב, ניגשו למקום המסתור הראשון וכיסו אותו במשטחי פלסטיק.

ו. בתאריך 20.11.2017, בשעה 15:37, יצאו המשיבים 1 (ונאשם 3 לכתב האישום - קטין), מבית

עמוד 1

משפחת המשיבים 2 ו-3 ברחוב האאאא באאאא(להלן: "הבית"), כשהם רכובים על גבי קטנוע השייך לנאשם 3 (להלן: "הקטנוע"), והגיעו אל השטח היכן שמוסלק המטען. משיב 1 עטה לידיו כפפות גומי, התכופף במקום בו מוסלק המטען, הוציא את המטען ממקומו ולקח אותו עמו, כשבמקביל, נאשם 3 תצפת והשגיח כל העת.

ז. מיד לאחר מכן, עזבו השניים את המקום בנסיעה על הקטנוע, כשהם נושאים ומובילים עימם את מטען החבלה, ונסעו בחזרה אל הבית, שם המתין להם המשיב 2 אשר פתח להם את שער הבית. מיד ובסמוך לכך, יצאו שלושת המשיבים לחצר הבית והטמינו את מטען החבלה מתחת לבית השכנים הסמוך (להלן: "מקום המסתור השני").

ח. בחיפוש שנערך על ידי משטרת ישראל בתאריך 24.11.2017, נמצא מטען החבלה במקום המסתור השני.

בתמצית, האישום השני -

א. בין המשיבים ובין י.ס. קטין 2001 (להלן: "הקטין"), קיימת היכרות מוקדמת.

ב. ביום 09.07.2017 או בסמוך לכך, קשרו המשיבים קשר לעשות פשע, לפגוע ב.ע.ס (להלן: "הקורבן") ולגרום לו חבלה. לשם כך הצטיידו ברכב המוזכר באישום הראשון, ובציוד תקיפה שכלל אלת ברזל מתקפלת וסכין מתקפלת. לשם ביצוע הקשר, הגיעו המשיבים במועד הנ"ל לדימונה, נסעו ברכב בעיר וחיפשו את הקורבן. משאיתרו אותו כשהוא נוסע ברכב סקודה (להלן: "הסקודה"), החלו לעקוב אחריו בנסיעה ברחבי דימונה.

ג. בהמשך למתואר לעיל, במהלך המעקב, שוחחו המשיבים ביניהם ותכננו כיצד לפגוע בקורבן, לדקור אותו ולגרום לו חבלה חמורה. משיב 1 אמר "שיהיו אוטו עמוס, אני בן זונה אם אני לא שופך את כולם, יש לך דוקרן, סע משם, יש לך סכין עליך, תעשה פרסה... כולם אחי, אני בן זונה אם אני לא נופל על כולם דקירות שיעשו מה שהם יודעים..." בהמשך אמר "סע לשם תביא את הסכין... אני מכניס את כולם מאחורי שיפודי רון מתחת לבניין בואו חמודים... אני משפריץ את כולם בוא... סכין... מביא לחאלד דקירה לקטין שירוצו אחרי לבניין, אני נופל על כולם."

ד. נטען, כי בשלב כלשהו במהלך המעקב, על מנת שיצליחו לפגוע בקורבן כמתוכנן, החליטו המשיבים לצרף את הקטין לקשר כתוקף נוסף, ולשם כך אספו אותו ברכבם כשהוא מצויד באלת עץ והשלושה המשיכו במעקב אחר הקורבן במטרה לבצע את זממם.

ה. בשלב כלשהו במהלך המעקב, כשהקורבן יצא מהסקודה והיא חנתה ברחוב אורן בדימונה, החליטו המשיבים והקטין לחתוך את צמיגי הסקודה. לשם כך עצרו את הרכב בסמוך לסקודה, משיב 1 יצא מהרכב כשהוא אוחז בידו סכין וחתך את כל ארבעת צמיגי הסקודה. מיד לאחר מכן, עזבו את המקום. משהבחינו בהמשך שהקורבן היה עם אחרים והבחין בהם, וראו שהוא מחייג בטלפון הנייד שלו, שוב נסעו מן המקום. בסמוך לאחר מכן בשעה 11:15, נעצרו המשיבים והקטין ברכב על ידי המשטרה. בחיפוש ברכב נתפסו אלת ברזל מתקפלת, אלת עץ וסכין מתקפלת.

3. ב"כ המבקשת טען, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

באשר לאישום הראשון - **דוחות עוקבים** המתארים את העובדות נשוא אישום הראשון. בנוסף, **הודעת נהג הרכב - עמית ביטון**, בה אישר כי הגיע למקום במושב שדה משה בו ירדו מרכבו המשיבים, כמתואר בעובדות כתב האישום. **דוח צפייה במצלמה** שהותקנה בסמוך למטען החבלה, בה נראים המשיבים מגיעים למקום המסתור הראשון שוב ביום 13.11.2017, ומכסים את מקום המסתור הראשון. כך הם פני הדברים גם בתאריך 20.11.2017. **הודעת קטין ס.ק.** לפיהם לאחר הגעת המשיב 1 והקטין (הנאשם 3), הלכו השלושה לחצר הבית. הודעות אלה מתיישבות עם עדות נאשם 3 בעניין זה. **תמונות חצר הבית הסמוך לבית השכנים** באופן צמוד וגדר מפרידה בין שני הבתים, כששלב אחד סגור, באופן המאפשר מעבר. **דוחות חיפוש**, לפיהן נמצא מטען החבלה בבית השכנים, צמוד לבית מגורי המשיב 2. **דוחות צפייה, וחווות דעת של מעבדת חבלה** ועוד.

באשר לאישום השני - נטען, כי התשתית הראייתית נשענת על **האזנת סתר**, המתעדת את חילופי הדברים בין המשיבים ובינם לבין הקטין ס.ק. לכל אורך מעקבם אחרי הקורבן בדימונה, ממנה עולה במפורש, כי המשיבים והקטין תכננו וניסו לפגוע בקורבן פגיעה אלימה וקשה. **דוחות שוטרים** שעצרו את המשיבים והקטין ומצאו ברכבם את כלי התקיפה המתוארים בכתב האישום. **פלטי שיחות ואיכונים** המאשרים, כי הקורבן אכן היה בדימונה במועד האירוע. **הודעת הקטין** לפיה הוא אכן היה ברכב של המשיב 2 ונטל חלק במעקב. הקטין אף הפליל את המשיבים והסביר, שנקרא על ידם להצטרף לתקיפה.

אשר לגרסאות המשיבים -

ביחס למשיב 1 - נטען, כי בחקירתו השלישית הודה, כי מדובר במטען, וכי החליט להעביר את המטען למקום אחר מתחת לבית השכנה של המשיב 2, היות ופחד שהמטען יירטב. עוד טען, כי המשיב 2 והנאשם 3 שבכתב האישום, לא היו שותפים שלו לעבירות. המשיב 1 ערך שחזור מתועד למקום המסתור בו החזיק המשיב את המטען לגרסתו. המשיב אף אישר, כי הוא והמשיב 2 הגיעו למקום המסתור עם אחר שנהג ואף הוא והמשיב 2 הכווינו את הנהג (עמית ביטון). גם ביחס לאישום השני, הודה המשיב.

באשר לגרסת המשיב 2 - נטען כי המשיב שתק לאורך כל חקירותיו ורק בחקירה האחרונה, כשהטיחו בו את גרסת המשיב 1, אמר שלא ידע על המטען דבר והמשיך לשתוק באופן סלקטיבי גם בתגובה לשאלות הנוגעות לאישום השני שתק.

4. ב"כ המשיבים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה בנוגע למשיב 1 ביחס לאישומים המיוחסים לו בכתב האישום. באשר למשיב 2 - הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה בנוגע לאישום הראשון, אם כי, לגישתם, קיים כרסום משמעותי שמצדיק בחינת חלופת מעצר. באשר לאישום השני - לא חלק על דבר קיומן של ראיות לכאורה.

5. ב"כ המשיבים לא חלקו על דבר קיומה של עילת מעצר. יחד עם זאת, עתרו להפנותם לקבלת תסקירי מעצר מאת שרות המבחן, אשר יבחנו חלופות מעצר בעניינם.

6. אשר להשגות הסנגורים בנוגע למשיב 2 ביחס לאישום הראשון - אתייחס בהמשך לטענה בדבר כרסום בראיות, בשים לב, כי לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום השני בנוגע למשיב 2.

7. קובע להמשך דיון וקבלת תסקירי מעצר ליום 07.03.2018 שעה 10:00.

8. בהסכמת באי-כוח המשיבים, מועד הדיון הקבוע ליום 15.02.2018 מבוטל. לפיכך, המזכירות תבטל את הבאת המשיבים באמצעות שב"ס ותזמנם למועד הנדחה - 07.03.2018 שעה 10:00.

עותק ההחלטה יישלח לשרות המבחן ולבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ח, 14 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.